

SINTONIA

Perquè sintonitza amb tot i amb tots

Publicació ANUAL de la Unió Musical d'ALACANT
Número 7 Any 4 Desembre 2001

La fotoportada

V Setmana de la Música en honor a Santa Cecília 2001

Les festes de la música, de la nostra Patrona, Santa Cecília, tanquen les activitats del present any amb la celebració de: V Setmana de la Música, sopar faixat del 22 de novembre, replegada dels nous músics el 23 de desembre, el concert del 30 de desembre a l'Auditori de Torrent, tretze nous músics passen a formar part

de la Banda Simfònica...

Per fi hem començat la construcció del nou auditori i la remodelació del edifici social.

El proper any, la Banda Simfònica té previst acudir al Certamen de València a la Secció Especial. No sabem si s'endurà un bon premi, però segur que ho farem millor.

Sumari

- ▶ Per fi van començar les obres del Musical pàgs. 4 a 6
- ▶ ¿Cómo va la marcha musical? pàgs. 6 y 7
- ▶ Entrevista a Vicenç Aguilar Gabarda pàg. 8
- ▶ Concierto de Pablo Ramón Santamaría pàg. 9
- ▶ Entrevista a Bernardo Adam Ferrero pàg. 10
- ▶ Entrevista al Director Teodoro Aparicio Barberán pàgs. 11 y 12
- ▶ Setmana de la Musica 2001 pàg. 13
- ▶ La Mauactualitat pàgs. 14 y 15
- ▶ Parlen les seccions pàgs. 16, 17 y 18
- ▶ Foro públic pàg. 19
- ▶ ¿Sabies que... pàg. 20

Compra amb ella
i paga en 6 mesos
sense interessos

 caixa popular

Editorial

Ara fa un any que va eixir el número sis de Sintonia, i estem una altra vegada quasi dins les festes de la Música. En aquest any transcorregut han succeït alguns fets rellevants per la nostra Societat, entre altres:

1.- En març, concert de presentació del nou director de la banda simfònica, Teodoro Aparicio Barberán, coincidint amb la visita als nostres locals de la imatge de la patrona d'Alaquàs, la Mare de Déu de l'Olivar. En dit concert participaren quasi totes les seccions de la U.M.A.

2.- Firma del contracte amb la constructora Nagarés S.A. per realitzar la construcció nova i la remodelació de l'escola i els locals socials.

3.- Començament, en setembre, de les obres, amb l'enderrocament del Saló d'Actes i

dels baixos on va el nou Auditori.

4.- Viatge a Oporto, de la Banda Simfònica, per a realitzar dos concerts, en Mammarosa i Santa Maria da Feira.

És un fet d'una importància rellevant, l'augment, tant en el nombre de músics com de la qualitat interpretativa de la banda: per primera vegada des de la creació d'aquesta societat, ens vérem en dificultats per cabre tots els músics dins la sala d'assajos, el passat 9 de novembre.

Aquest reviscolar de la Banda cal que reconeguem que es fruit de la direcció i del talent del nou mestre, com també de la Junta Coordinadora que ha creat un ambient sa de superació que esperem que continue inclús que vaja a més si cal.

Perquè sintonitza amb tot i amb tots

Edita: Unió Musical d'Alaquàs
Av. País Valencià, 9 Alaquàs 46970
Telf. i Fax: 96 151 52 50
96 150 50 00

Coordinació: Miguel Forment
Maquetació: Vicent Bonillo
Diseny: Héctor Torralba
Consell de Redacció:

Emilio Almero, Quique Parreño, Ximo Llorens,
David Amoraga, Mª Jesús Pedrós, José Lara, Martín Llàcer,
Jose Mª Pérez Santandreu, Teodoro Aparicio,
Jose Mª Planells, Rafa Montoro i Vicent Mena.

Col·labora ja amb Sintonia

- Utilitza estes pàgines per a contar-nos el que opines sobre la UMA: projectes, organització, seccions o activitats que promou la Societat.
- Anímat a formar part del Consell de Redacció de la revista i participa en este projecte.
- Contacta amb nosaltres mitjançant el telèfon o enviant-nos els teus escrits a la UMA.

NOTA DE LA JUNTA DIRECTIVA

Estimat soci(a):

Tal com diuen els estatuts, el passat novembre deuriem haver fet una Junta General per tal d'elegir el 50% dels directius, que cessen enguany. Dita Junta no s'ha pogut fer per que no hi havia cap candidat per renovar aquesta Junta.

Estem en un moment d'importància vital per la nostra Societat. Si eres un soci o sòcia que vols que la teua veu i el teu treball es veja dins la Junta Directiva, no ho dubtes: presenta't a les eleccions, per a dur endavant l'esplèndid futur que ens espera. Fes-ho, el més prompte possible. A vore si en gener podem fer aquesta Junta.

Els partits polítics opinen

Vicent Soriano
PSOE - N. Esquerra

Ja han començat les obres. Passades les fases de definir el projecte, d'ajustar al pressupost i d'aclarir el finançament, a principi de l'estiu s'entrà en el procés de seleccionar el constructor i adjudicar l'obra. L'empresa Construcciones Nagares S.L. serà l'encarregada de materialitzar el somni dels socis de l'Unió Musical d'Alaquàs.

Comprenc a qui es pensava que l'obra no es realitzaria mai però s'ha de'entendre que en una inversió d'aquesta envergadura calia tocar a moltes portes i que eixes portes s'obrien.

Comprenc menys als qui pensaren, encara que crec que en són pocs, que no hi havia voluntat política ni de l'Ajuntament ni de l'actual Junta Rectora de l'Musical de fer realitat aquest somni.

L'Ajuntament ha assumit uns compromisos, la Generalitat Valenciana també, l'obra està en marxa i el temps ens dirà si algú no complix la seua paraula.

Passades les festes començaren les obres. Ara ve un temps de patir. De patir les molèsties de tindre obres en casa. Tots sabem el que és això. Però és un patiment que va acompanyat d'anar veient com creix un xiquet, un edifici. Tirar l'obra vella, vore créixer l'estructura de formigó, els barandats, etc, i, al final, els xicotets detalls que fan que els obrers no se'n vagen mai de casa. Tot açò ho passarem, i ho passarem amb il·lusió perquè al final vorem el nostre somni fet realitat.

Miguel Tatay
P. Popular

Se nos brinda de nuevo la ocasión de dirigimos desde estas página de Sintonía, a todos aquellos que nos gusta la música y disfrutamos con ella. En esta ocasión hemos de sentimos gratamente satisfechos, ya que como hemos venido comprobando en estas últimas fechas, las obras en el Musical empiezan a dejarse ver. Es realmente gratificante y para sentirse orgullosos, el poder contar en pocos meses, con una obra que se estaba demandando por la sociedad de Alaquàs. Gracias al esfuerzo económico de Instituciones como la Generalitat y el Ayuntamiento, y sobre todo de esa labor tan ejemplar de los socios y la Junta del Musical, es poir lo que todos los vecinos de Alaquàs podremos disfrutar en breve de estas instalaciones.

Más de 50 años atribuyen a este colectivo músico-cultural uno de los más reconocidos homenajes que el pueblo de Alaquàs puede hacer a un colectivo tan unido, y a la vez, tan entregado a su pueblo.

La riqueza cultural que acumula esta Unió Musical d'Alaquàs, se ve arropada y engalanada con colectivos como El Teatret, la Banda Juvenil, Corsos y Bandas de la Escuela, Grup de Cambra Mestral, Grup l'Olivar..

Por tanto, sólo nos resta desde nuestro grupo municipal del Partido Popular, animar a todos los que hacen posible que el Musical sea un referente cultural para todos los vecinos de Alaquàs, que lo sigan haciendo y que pasen unas felices fiestas en la mejor compañía y que el año 2002 sea portador de bienestar y felicidad para todos.

Partido Popular de Alaquàs

Juan Puig
U. Valenciana

Un any mes estem preparant la festa del 22 de novembre, Santa Cecília, i la UMA, com a tal ya te el programa d'actes. Per fi hem vist començar la remodelació de l'edifici i la construcció del nou auditori. Des d'Unio Valenciana estem contents perquè a Alaquàs li feia falta una infraestructura d'estes característiques.

Tambe volem felicitar a tots els grups que estan dins de la UMA, que son son lo verdaderament important, per l'esforç que fan dia a dia i desigem que quan aneu ad algun certamen o actuació tingau el millor resultat i que vos servixquen estes fetes per a millorar i demostrar que ha valgut la pena el gran esforç i sacrifici.

Unio Valenciana com a partit d'esta terra i profundament amant de la seua personalitat i les seues tradicions ha demostrat que estem al costat de la música i de les bandes sempre, tambe en les nombroses esmenes que presentarem a la Llei Valenciana de la Música.

Per ultim volem recordar que enguany 2001 es l'any del Mestre Rodrigo, i no podem passar l'ocasió d'honrarlo. D. Joaquim Rodrigo Vidrie naixque el 22 de novembre de 1901 en Sagunt, i que als tres anyets una difteria el deixava cego no fon obstacul per a que creara moltes obres magnifiques entre les que destaca la que el consagra: el "Concert d'Aranjuez". Es un dels mes grans compositors valencians i durant est any hem de fer l'esforç de donar a conèixer, mes encara si es possible, la seua obra; aixina com la de tots els grans compositors valencians a tot el mon.

Des d'Unio Valenciana a profitem l'ocasió per a desijar-vos unes festes de Nadal excelents i un prosper any 2002.

*Juan Puig i Peiro
Regidor d'Unio Valenciana*

PER FI VAN COMENÇAR LES OBRES DEL MUSICAL

En l'última revista Sintonia, poguérem veure els plànols de distribució, els usos dels diferents recintes, costos i terminis de execució aproximats de les noves instal·lacions. Un any després, hem de comunicar-vos amb enorme satisfacció que les obres ja començaren i que les dades que exposarem a continuació tenen una major concreció.

Anem a contestar-nos públicament les preguntes que molts socis tenim en la ment, referides a l'obra i són les següents: ¿Perquè contractarem amb les actuals empreses i professionals?, ¿què ens va a costar l'obra?, ¿com la anem a

pagar?, ¿quan s'acabarà i podrem gaudir les noves instal·lacions?

Parlem, en primer lloc, de les contractacions. El projecte de remodelació de l'edifici social i del nou auditori ha estat redactat i elaborat pel soci del Musical, l'arquitecte En Rafael Gil Ibor, que ha fet un treball molt meritori. Les reformes dels locals i les construccions en solars irregulars, i com en el nostre cas, rodejat per baixos i vivendes, són extraordinàriament dificultoses. Malgrat tots aquests problemes, les parts promotores (Musical recolzat per l'Ajuntament) hem quedat molt contents del treball realitzat.

¿Perquè elegírem a Rafa com arquitecte del projecte? Primer de tot perquè ens informàrem dels treballs que havia fet abans i ens agradaren i després, per la gran vinculació, que tant ell com la seua família tenen amb el musical. El seu iaio Emilio Gil Llàcer i son pare Emilio Gil Forriol, "els perolers" (un ofici molt alaquasí) foren fundadors i directius de la nostra Societat. Sa mare Pilar Ibor Blasco ha sigut component de la Comissió Femenina des dels inicis de la societat fins l'any 2000, que degut als problemes de salut, hagué d'abandonar. El seu germà Vicent fou directiu de la societat molts anys a més de tocar l'oboè en la banda de música. El seu germà Emilio estigué estudiant saxofó a la nostra escola. Esperem que quan s'acabe l'obra, si el temps li ho permet, el nostre arquitecte comence l'estudi del solfeig, per a no ser u del pocs membres de la seua família que no siga o haja segut músic. Per tot l'exposat estem convençuts que la gran vàlua professional que té Rafa i la seua estima a la Societat, faran que la construcció de l'Auditori i la remodelació de l'edifici social siga un èxit rotund..

Una vegada Rafa tingué el projecte acabat, allà pel mes d'abril d'enguany es publicaren anuncis en premsa per a que les empreses constructores passaren oferta de l'obra civil.

Després d'analitzar les ofertes rebudes en varies reunions, el dia 7 d'agost reunida la Junta Directiva del Musical i l'equip de govern de l'Ajuntament, es decidí per consens adjudicar la construcció de les obres a la empresa Construcciones Nagarés S.L. (la empresa que construí en Alaquàs la piscina coberta i l'hotel) per un import de 303 milions de pessetes.

El Musical

Quedava per contractar l'aire condicionat i l'equipament escènic. De les ofertes de climatització, elegirem la que tenia un import més econòmic i que al mateix temps ens donava més confiança: la de R. Masip-Ingeniero S.A. L'import contractat puja 48 milions de pessetes. Queda només pendent d'adjudicació l'equipament escènic, que té un valor pressupostat de 58 milions.

¿ Que ens va a costar l'obra?

Si sumem les quantitats anteriors i es compleixen durant l'obra totes les previsions, l'import total pujarà a uns 410 milions de pessetes.

¿Com anem a pagar eixa quantitat tan elevada?

Com tots suposareu, el musical no és una entitat rica, ni que pugui generar ingressos elevats, òbviament, la major part de les despeses tenen que ser assumides per les institucions.

Els solaris costaren 62 milions i ja els tenim pagats, 38 milions que aportà la UMA i 24 milions l'Ajuntament.

Els 410 milions restants els pagarem de la següent forma:

<u>Nom de la Entitat</u>	<u>Capital</u>	<u>Interessos</u>	<u>Total</u>
Ajuntament d'Alaquàs	260.000.000.-	50.000.000.-	310.000.000.-
Conselleria de Cultura	120.000.000.-	15.000.000.-	135.000.000.-
UMA	30.000.000.-	15.000.000.-	45.000.000.-
Total	410.000.000.-	80.000.000.-	490.000.000.-

Tenim un acord de partida amb l'Ajuntament d'Alaquàs per prorrogar el consorci signat el 3 de setembre de 1996, els anys necessaris per a que l'aportació municipal sufrague tot l'import no cobert per el Musical i la Conselleria de Cultura.

En el conveni que firmarem amb la Conselleria en 1999, esta aportava per a finançar el projecte 135 milions de pessetes, que rebriem de la següent forma: de l'any 1999 a 2001: 70 milions i l'any 2002: 65 milions. Estem contents de l'aportació de la Conselleria, i desitgem que els pagaments es produïsquen amb puntualitat.

Com encara no és efectiva l'aportació de Conselleria, ni l'Ajuntament disposa dels diners que ens ha de donar, per a que l'obra pugui seguir el ritme previst, anem a sol·licitar un préstec hipotecari de 200 milions. El Banc de Crèdit Local, gràcies a les gestions del Ajuntament, que a més és garant de l'operació, ens presta els diners en unes condicions molt avantajoses.

Cal agrair públicament el recolzament que estem tenint per part de l'equip de govern municipal, ja que sense la seua col·laboració el projecte seria totalment inviable. A més de la seua gran aportació econòmica, ha modificat el pla general de la zona per a poder construir l'auditori i les instal·lacions culturals, ens ha pagat les llicències d'obres i d'apertura, ens paga el cost del projecte i sobre tot està

sempre al nostre costat per a solucionar qualsevol imprevist.

¿Quan anem a poder utilitzar les noves instal·lacions? És la pregunta que tots ens fem i més ens interessa saber.

Tenim quatre fases diferenciades. Cadascuna es finalitzarà en la data que indiquem a continuació:

7 aules de l'escola de música ..... Octubre 2002

Auditori i sala d'assajos ..... Desembre 2002

Resta d'instal·lacions de l'escola de música .... Maig 2003

Cafeteria i façana ..... Desembre 2003

Així veiem que l'escola de música ja disposarà d'aules noves per al proper curs. Una vegada acabades les obres, per al següent curs, el conservatori podrà acollir a més de 500 alumnes, que cursaran el grau elemental i mitjà de música.

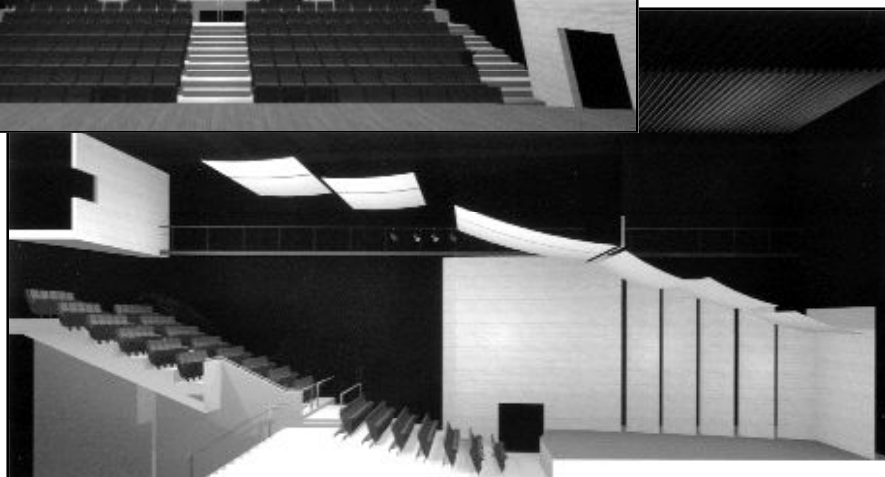
A primers de l'any 2003, la banda simfònica, la banda juvenil i l'orquestra disposaran d'una sala d'assajos de 200 m², amb una cabuda per a 200 músics. El grup l'Olivar tindrà una aula de dansa de 100 m² amb pis flotant, que compartirà amb l'escola de dansa clàssica (ballet). El grup "El Teatret" treballarà les representacions a l'aula de teatre.

Per gener de l'any 2004, els socis podran conviure dins d'una cafeteria renovada i digna. Però, sobretot, el més interessant del projecte és que les associacions, col·lectius artístics i tots els ciutadans del poble d'Alaquàs, gaudiran d'un auditori digne, on podran fer audicions, representacions, assemblees, presentacions, etc. A més, passaran per l'auditori grups teatrals i musicals amateurs i professionals que ens fan passar bons moments i incrementaran l'afició a aquestes activitats artístiques. També està prevista la seua utilització com a sala de projecció cinematogràfica, amb programació específica per adults i per a nens, on podrem veure i escoltar les gravacions de les millors cors i orquestres nacionals i internacionals.

Com tots podeu deduir, els que més guanyem som els alaquasers i la cultura del nostre poble, que sense cap dubte tindrà un abans i un després molt diferent amb la inauguració de les noves instal·lacions del Musical i del poble d'Alaquàs.

José Mª Planells Cervera
President de la
Unió Musical d'Alaquàs

¿CÓMO VA LA MARCHA MUSICAL?

Dicen que todos los caminos conducen a Roma. Por supuesto si fuera posible querríamos ir por el camino más corto y mejor asfaltado. Pero, al decir Roma ¿todos entendemos lo mismo?. Porque Roma puede ser la ciudad, puede ser el nombre de una burra parda o también puede ser, en el caso que nos ocupa, un proyecto de futuro común para todos.

Sabemos lo difícil que es que un grupo numeroso de personas como es el nuestro, ya no solo asuma claramente la idea de lo que sería este proyecto común sino también que cada una de ellas intente aportar los máximos granitos de arena. Hace tiempo que estamos intentando hallar este buen camino. Unas veces nos topamos con la burra parda –que la pobre no tiene culpa–, y otras tropezamos con la típica piedra de la canción que nos enseña que nuestro destino es rodar y rodar.

Cierto es que, al menos, no dejamos de andar, al tiempo que confiamos que algún día no muy lejano dejaremos atrás la "vía augusta" para convertirnos en verdaderos conquistadores musicales... y de lo que haga falta.

Hablando de conquistas, no podemos pasar por alto la experiencia tan positiva que vivió nues-

tra banda durante los días 6 a 9 de octubre en el viaje realizado a tierras de Portugal.

Fuimos casi 100 músicos y se dieron dos conciertos propios de una banda grande como la que queremos, pero, principalmente, se hizo patente entre todos una gran convivencia que, sin duda, contribuirá a mejorar la marcha en este camino y animará a seguir en esta cruzada musical nuestra.

Aunque tenemos por delante varios conciertos importantes, es evidente que nuestra participación en el próximo Certamen Ciudad de Valencia ocupa ya gran parte de nuestro tiempo, siendo el objetivo musical más importante a la vista.

Tenemos mucha esperanza en demostrar el buen momento por el que atravesamos e intentaremos conseguir medalla; pero, en todo caso, conseguir un buen nivel musical entra dentro de la buena marcha.

Ya empezamos a ser testigos del cambio que se nos avecina en lo que a nuestras instalaciones se refiere: La construcción del nuevo auditorio supone un grandísimo esfuerzo en todos los sentidos, un paso más muy importante con vistas a ese gran proyecto, del que por supuesto forma parte la gran cantidad de grupos de actividad que fun-

cionan actualmente dentro de nuestra sociedad.

Cabe destacar también la labor tan positiva que viene realizando la comisión musical con el amigo Juan Navarro (Piti para los amigos) a la cabeza, la cual entre otros menesteres contribuyó en gran medida en la organización del viaje a Portugal.

A todo esto también hay que sumar la confianza e ilusión que nuestro director Teo Aparicio nos muestra ensayo tras ensayo, intentando apartar del camino el mayor número de piedras posible. Seleccionando y montando cuidadosamente los repertorios, entendiendo y aguantando a veces con cierta resignación esos problemas que todos llevamos y que solemos desahogar en los ensayos. Colaborando de forma activa con los profesores de nuestra escuela de música.

¿Qué cómo va la marcha? La marcha, mientras haya colaboración, ha de ir bien a la fuerza, porque consolidaremos un grupo que disfrute haciendo música y sabremos desviar sobretodo las piedras que se dirijan a nuestros dientes.

Mientras andamos, hacemos camino: UNO PARA TODOS Y TODOS PARA UNO.

Un beso de:

Emilio Almero

Entrevista a Vicenç Aguilar Gabarda

Vicenç Aguilar Gabarda va néixer a Alaquàs l'any 1946. Inicià els estudis musicals als nou anys amb els mestres Medina Ferrer i Rafael Pipaón, passant més tard al Conservatori Professional de Música de València on els acabà amb els professors Cervera Lloret i Miquel Falomir.

Als 18 anys guanyà per oposició plaça de trompa de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu de Barcelona i posteriorment la de l'Orquestra de la Ciutat de Barcelona, a l'emant-les simultàniament. També ha col·laborat amb diferents Orquestres i diferents Grups de Cambra.

Ha actuat diverses vegades i per a diferents programes de Radio Nacional d'Espanya, a TVE i a la TV3.

Ha actuat com a solista amb les Orquestres Ciutat de Barcelona, Orquestra Simfònica del Gran Teatre Liceu de Barcelona, Orquestra Solistes de Catalunya, Banda Municipal de Barcelona i Banda Municipal de València, sota la direcció dels mestres Joan Lluís Moraleda, Albert Agudo, Julio Ribelles, Xavier Güell i Uwe Mund.

L'estiu de 1982 assistí convidat al 14è Congrés Internacional de trompes d'Avinyó (França) i en 1987 a la Primera Trobada Latinoamericana de Trompes, celebrada a Bariloche (Argentina) com a únic representant espanyol, invitat per la Fundació Teatre Colón de Buenos Aires i la Fundació Teatre Colón de Buenos Aires i la Fundació Antonio Tervolino de Nueva York.

Com a docent ha realitzat cursos a Amposta i Breda, i participa des de l'any 1995 als cursos Internacionals de Música de Mahó (Menorca) i a Sant Joan de les Abadesses els anys 1998, 1999, 2000 i 2001.

El l'actualitat és Catedràtic del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i Trompa Solista de la l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre Liceu de Barcelona.

ENTREVISTA A VICENÇ AGUILAR

S.- Per què començares a estudiar música? Quina ajuda reberes de la teua família?

VA.- Sincerament crec que al País Valencià l'estudi de la música és afí a la pròpia persona, i es naix amb ella dintre d'un mateix. (de la mateixa manera que les persones dels països caribenys naixen amb el ritme).

Des del meu avi patern, passant per dos germans del meu pare i dos de la meua mare tots havien estat dintre de la vida musical tant d'Alaquàs com de Villar del Arzobispo, per això sempre el món de la música a casa era present, i per tant dels meus pares vaig rebre tot el suport.

S.- Què recordes des començaments dels teus estudis a la U. Musical d'Alaquàs i quines foren les influències dels teus primers mestres?

VA.- Quan més gran em faig els

records que tinc són més intensos, al començar els meus estudis la Societat es deia Unión Alacuasense Musical de Alaquàs i recorde perfectament el Musical al Carrer Major damunt de la casa d'Enrique Patilla, un dels millors pelotaris d'Alaquàs. Recorde el casino i quan entraves a l'esquerra estava la sala de jocs, tot era molt gran (jo només tenia vuit anys).

Dels meus primers mestres les influències que més recorde i crec que són fonamentals per a l'alumne, varen ser l'amor i l'estima per la música i el seu entorn, com són la convivència i el respecte als companys, bé és cert que vaig tenir la gran sort que els meus primers mestres varen ser D. José Medina (el mestre Medina), D. Francisco Ferrer (el tio Paco el Xocolatero) i D. Cayetano Taberner.

S.- Recordes l'any en què t'incorpores a la banda? En què consistien els actes de l'ingrés dels educands a la banda?

VA.- Si no recorde malament, el meu ingrés a la banda fou l'any 1954 per Santa Cecília, i els actes consistien en que la Banda feia un passacarrer i passava casa per casa dels nous educands que s'integraven a ella, i a continuació ocupaven el seu lloc. Hi havia, a la majoria dels casos, una persona que apadrinava el nou educand i en el meu cas va ser un gran amic de la família, un gran músic i una gran persona que es deia En Francisco Tàrrega (el tio França), per cert, el seu fill Paco tenia moltes condicions per haver pogut ésser un dels millors trompedes del món.

S.- Recordem que en els anys 60 era prou bo el nivell musical de la banda. Com va influir este fet en la teua decisió de dedicarte, professionalment, a la música?

VA.- Personalment crec que el nivell que tenia la banda als anys 60 era fantàstic, doncs hi havia una gran escola i contàvem amb una quantitat de músics de gran nivell, d'ells vaig aprendre molt musi-

calment i humanament, i d'aquesta forma em varen entrar les ganes de dedicarme professionalment en el món de la música.

S.- En aquells anys, la banda participava, anualment en el certamen de Valencia, on conseguí nombrosos primers premis. Creus que hi ha una relació entre estos èxits i la gran quantitat de músics d'Alaquàs que, aleshores, aprobaven oposicions en bandes professionals i conservatoris?

VA.- Evident que té una relació. Tal com he dit abans, la Societat tenia una gran escola, i per tant sortien molts músics; si a això afegim els continus assajos de la banda, quan s'acostava el certamen pràcticament eren a diari; a més quan faltava poc pel certamen es rebia la visita de personalitats musicals, com per exemple En Manuel Gómez de Arriba, que era director de la banda d'Aviación de Madrid. Els contactes eren molt fluides i sempre hi havia la possibilitat d'estar informat de possibles oposicions, poder participar i guanyar-les.

S.- De nou la banda ha decidit participar al certamen de Valencia cada dos anys. Quis fets o anècdotes recordes de les teues participacions en la banda a la plaça de bous I de la direcció del mestre Medina?

VA.- Recorde que tocàvem el Peer Gint de E. Grieg, que té un solo de trompa i quan es va acabar la interpretació de l'obra, el tribunal em va saludar i felicitar per lo menut que jo era. També recorde la comunió que existia entre el poble d'Alaquàs i la seua banda, doncs des dels assajos al corral dels perlers, a la plaça dels Ollers, fins els concerts que es feien pel poble tothom conexia les obres que la seua banda tocaria al certamen.

Del mestre Medina són tantes les coses positives que podria dir que necessitariem tota la revista per enumerar-les, solament voldria dir que era molt humà,

una gran persona, i un gran pedagog. Si a tot això li afegeixes la sort de tindre una gran dona, la tia Maria, què més es pot demanar?. La seua casa sempre estava oberta, era una prolongació del Musical.

S.- Quins valors, dels anys 50-60, t'agradaria que es recuperaren en el Musical d'Alaquàs?

VA.- Per a mi un dels valors més importants que s'havien de recuperar és la unió, tal com indica el nom de la societat "UNIÓ Musical d'Alaquàs" i que totes les ideologies polítiques i temes personals quedaren a parats a l'entrada del local, i que a dins només es parlava de música i de la Unió Musical d'Alaquàs.

S.- La teua activitat professional t'ha mantés allunyada d'Alaquàs. Has sentit enyorança dels teus amics, dels familiars, dels companys músics... I en general del nostre poble?

VA.- Afortunadament les distàncies hui en dia no són tant importants com fa uns

anys i la fortuna de tindre els meus pares, germà i la resta de la família a Alaquàs ha fet que el meu lligam amb les coses que més he estimat no hagen estat molt llunyanes. També és veritat que en els últims anys estic trobant una quantitat d'amics i companys que feia molt de temps que no trobava. Moltes gràcies per aquest retrobament.

S.- Tots sabem que la teua vida professional s'ha desenvolupat a Barcelona, com a catedràtic de trompa del conservatori de Barcelona i com a solista de l'Orquestra del Liceo. Què vas sentir al cremar-se el teatre del Liceo? Penses que, tal com ens passà al Musical, ha seguit un incentiu per millorar-lo?

VA.- La primera sensació va ser de ràbia i d'impotència, s'estava cremant la meua casa, el meu lloc de feina on jo havia començat a l'any 64 com a professional, quan solament tenia 18 anys, i on m'havien donat l'oportunitat de poder-me realitzar com a músic i com a persona.

S.- La majoria dels músics actuals de la nostra banda no coneixen als músics professionals. Per a canviar esta situació, la banda pensa organitzar concerts en els quals participen com a solistes, els nostres músics professionals. T'agrada la idea? T'illusiona participar en un d'aquests concerts?

VA.- Crec que és una bona idea, com crec que també seria molt important la realització de master class i de trobades per què els futurs músics de la banda puguen fer preguntes i aclariments tant musicals com del món professional.

S.- Quins missatges donaries als joves músics que estan començant els seus estudis musicals?

VA.- Als joves que estudien música com qualsevol altres matèries, solament es puc dir que tota classe d'estudi és molt dur i que mai pensen que el millor professor els hi solucionarà els problemes, solament conec una fórmula que és l'estudi constant i fer cas a les orientacions que donen els professors. ■

Concierto de Pablo Ramón Santamaría

La tarde del pasado día 28 de octubre en el Salón de Actos de la Cultura de Catarroja fue ofrecido un concierto de piano a cargo de Pablo Ramón Santamaría, profesor del C.E.M.A. La asistencia al concierto fue masiva, y el público quedó emocionado y muy satisfecho por la interpretación de este joven pianista, prueba evidente fue que todos quisieron estar con el interprete al finalizar el concierto para felicitarlo.

Pablo, como un gran concertista, nos deleitó con un gran recital interpretativo con obras de Bach, Chopin, Liszt, Chopin, Ravel y Granados.

Al piano de media-cola del Salón, interpretó las obras aplaudiendo, positivamente, un riguroso carácter adecuado al estilo de cada autor: el tempo, fue ajustado y medido cuando fue necesario, y flotó y navegó bajo la decidida conciencia y mando de los grandes intérpretes, la utilización del pedal fue concisa para cada momento, sabiendo en cada obra como ejercer la presión necesaria, sin caer en la abusiva resonancia de la caja del piano.

La gran técnica siempre estuvo al servicio elegante de la gran interpretación, conciencia y ciencia que todo músico debería poseer en su interior como cualidad indispensable.

ENTREVISTA

S.-¿Cómo ha sido la preparación para este concierto?

Ha sido positivo, muy bien. He trabajado muy duro, haciendo un gran esfuerzo, puesto que las obras son de una gran dificultad. particularmente, pienso que ha sido un gran éxito.

S.-Teniendo en cuenta el día y la hora, ¿esperabas la gran respuesta del público en deferencia al concierto?

Sí, estoy muy contento porque vino gente de la Banda, del Ayuntamiento, familiares, amigos, y público en general. Estoy inmensamente agradecido a todos ellos por su asistencia al concierto.

S.- ¿Qué pensabas momentos ante del concierto? ¿Cómo te encontrabas?

Realmente, estaba convencido de que el concierto iba a salir bien porque había trabajado mucho y duramente. Este concierto era muy importante para mí.

S.- Y ahora, ¿cómo te encuentras?

Muy satisfecho, orgulloso y muy emocionado por el éxito del concierto.

S.- Una de las cualidades del músico es sentir la música, ¿cómo te sientes cuando tocas al piano?

Me siento según el carácter de las melodías musicales; p.e. con W.A. Mozart, las melodías son más graciosas y elegantes, y con F. Chopin, más románticas y dulces.

S.- Con los tiempos que vivimos inmersos en el estrés y la vida agitada, ¿cuántas horas dedicas a estudiar el piano?

Suelo estudiar entre cinco y siete horas diarias. Cuando descanso, escucho siempre música de Mozart, Chopin, Bach, Beethoven, etc.

S.- ¿Qué consejo le darías a las personas que quieran estudiar música?

Que hagan un esfuerzo si les gusta la música de verdad, que tengan mucha voluntad y no se desanimen. Hay que estudiar muchas horas, pero el esfuerzo se verá recompensado.

S.- Cuéntanos cuáles son tus futuros planes.

Seguiré dando clase a mis alumnos en el C.E.M.A. de Alaquàs, y me han propuesto interpretar más conciertos. Ade más, voy a seguir con los estudios de perfeccionamiento y ampliar mi formación musical, con D. Santiago Casero, prestigioso intérprete y gran maestro. También, espero ayudar a las personas con algún tipo de minusvalía, que quieran estudiar música. ■

Hoy entrevistamos a Bernardo Adam Ferrero, compositor y director

Con ocasión de la participación de nuestra Banda en el Certamen Internacional de Música "Ciudad de Valencia," nuestro Director ha elegido como obra de libre presentación Sagunto. Esta suite en cuatro tiempos es uno de los siempre interesantes e importantes trabajos del compositor y director Bernardo Adam Ferrero. El maestro de Algemesí es, sin lugar a dudas, uno de los más destacados compositores de nuestro tiempo tanto a nivel nacional como internacional. No en vano, sus obras han sido interpretadas por las más prestigiosas agrupaciones del mundo.

Hoy Sintonía nos acerca un poco a su lado más humano, sus inquietudes, sus proyectos inmediatos, etc...

S - Estimado maestro, sabemos que guarda Ud. un entrañable recuerdo de su época de estudiante. Háblenos un poco de sus inicios en su localidad natal, Algemesí, y como decidió que su futura vocación sería la música.

B - Yo siempre sigo estudiando, pero hay, indudablemente, una serie de etapas que van desde los primeros estudios hasta la actualidad. Recuerdo el primer libro que me compró mi abuela pensando en que podía tener ciertas aptitudes. Ella descubrió estas posibilidades cuando tenía cinco o seis años. Luego, con mi maestro Ernesto Francés, persona entrañable y de la que guardo un afectuoso recuerdo. Igualmente del profesor Cervera Lloret del que es justo resaltar no solamente su gran experiencia musical sino, igualmente, su bondad. Mis estudios en los Conservatorios de Valencia, Madrid, Roma, París y Accademia Chigiana de Siena (Italia) que un día fundara Giovanni Pierluigi da Palestrina me ayudaron a trabajar con maestros como Goffredo Petrassi, Betsy Jolas y Olivier Messiaen en Composición, Luigi Dallapiccola en Orquestación y Franco Ferrara y Nino Antonellini en

Dirección de Orquesta y Coros. Todos ellos han configurado en mí cierta personalidad musical de la que me siento orgulloso por lo que pude aprender de ellos.

S - En sus clases le hemos escuchado en reiteradas ocasiones que los intérpretes "no solamente han de saber música sino saber de música." ¿En qué cree que se debe insistir en las escuelas de música para, además de formar intérpretes, formar personas que les guste también la música?

B - Es absolutamente fundamental una verdadera cultura musical emanada de unos criterios pedagógicos correctos y de unos educadores entusiasmados por este proyecto. Nunca podremos tener excelentes alumnos si no somos capaces de transmitirles la esencia del arte musical, su sensibilidad, historia, estilos, planteamientos adecuados y análisis pormenorizado de las diversas partituras. Todo ello, al lado de una correcta interpretación con una técnica precisa que sirva a la música.

S - Nuestras sociedades musicales realizan un gran esfuerzo para mantener las Bandas, escuelas de música, etc., etc. ¿Cree que luego se saca el suficiente partido a todos los recursos que esta actividad genera? ¿Qué actividades cree Ud. que una Sociedad Musical debería realizar además de los consabidos Conciertos Extraordinarios?

B - Sinceramente, no. Desde mi apreciación personal nuestras queridas Agrupaciones musicales deberían plantearse una revisión profunda de los sistemas empleados hasta el momento y que no responden adecuadamente al esfuerzo, que es mucho, de los tiempos actuales. No obstante, también hay que decir la gran aportación de excelentes profesionales valencianos que constantemente se incorporan al campo profesional. Pero esto es otro tema al lado de muchos más que se quedan en el camino y al final no se sirve a nada ni a nadie. Todo ello, sin descuidar la necesidad constante de formar a buenos "escuchadores" ya que sin ellos carece de sentido otros planteamientos. En cualquier caso, avanzar en paralelo con las nuevas corrientes musicales que imperan en Europa y una organización más acorde con los tiempos actuales creo que es necesario para poder valorar un desarrollo notable en el arte actual. Ello no impide que seamos admirados en el mundo bandístico por una forma muy peculiar de interpretar y de componer. Pero, no basta.

S - A nivel organizativo, ¿qué país de todos los que ha visitado cree que debería servirnos como ejemplo y por qué?

B - De todos se aprende un poco. No obstante, hay algunos puntos de referencia como las organizaciones musicales en las Universidades americanas, las indudables muestras del Mid West en Chicago, la preocupación constante del mundo editorial europeo, la investigación, actual-

S - ¿Qué país de todos los que ha visitado cree que debería servirnos como ejemplo y por qué?

Continúa a la página siguiente

Nuestra banda quiere saber...

Entrevista a nuestro director: Teodoro Aparicio Barberán

Aunque no es mucho el tiempo que está en nuestra sociedad, la mayoría de nosotros ya conocemos la "vida y milagros" de este prolífico director valenciano. Por si algún "despistadillo" no se ha enterado todavía ahí va una reseña biográfica para su información:

Teodoro Aparicio nace en Enguera en el año 1967. Eligiendo como instrumento el Saxofón, estudia además contrabajo, piano, armonía, contrapunto y fuga, composición, y dirección de orquesta, esto último de la mano de Bruno Membrey (director asistente de la ópera de París). Ha sido director titular de algunas de las más prestigiosas agrupaciones de nuestro país y director invitado de numerosos conjuntos instrumentales (Banda Primitiva de Liria, Orquesta de L'Ampurda, Orquesta Sinfónica de Albacete, Banda Municipal de Palma de Mallorca, Banda Sinfónica de Sta. María da Feira, Unió Musical de Monserrat, etc...). Es director honorífico de la Banda Sinfónica "La Estusiasta" de Benifairó de Vallidigna.

En su catálogo de obras, caben destacar trabajos como "El amuleto mágico", "El Sorior y la orden de Uclés", "El Bosque Quemado" (Obra obligada en la I Sección del Certamen Provincial de Bandas en el año 96), "Saxadhu", "Memorias de la Cabaña" (Obra obligada en el Certamen Internacional de Bandas de Música Ciudad de Valencia 1999 en su Primera Sección), y "Asgard" (Sinfonía) que se estrenará en breve. Además es autor de más de medio centenar de obras para diversas plantillas camerísticas. Algunas de ellas han sido interpretadas en Austria, Alemania, Francia, Portugal, Japón, Estados Unidos, y en el prestigioso Certamen Internacional de Kerkrade (Holanda).

Posee diversa discografía en la que destaca su trabajo monográfico "Memorias de la Cabaña".

Es miembro de la WASBE (World Association Symphonic Band and Ensembles) y miembro fundador de WEMA (Wind European Music Association). Desde 1994 es profesor de música en educación secundaria dependiente del ministerio de educación y ciencia. En la actualidad desempeña el cargo

Vé de la página anterior

mente en Japón, de los instrumentos musicales, la organización en Luxemburgo, la Confederación Francesa, la AMBIMA italiana, etc.

S - Cambiando un poco de tercio, sabe que nuestra Banda ha elegido una magnífica obra suya para interpretarla en el Certamen Internacional de Valencia año 2.002. Háblenos un poquito de "Sagunto" y sus particularidades.

B - Es una obra concebida, por su sonoridad, para ser interpretada en grandes espacios. Describe la gesta heroica saguntina y la música sirve

de ilustración para resaltar la personalidad de cada situación: La amplitud, lo vibrante, lo sinfónico conjugando con lo camerístico, la rudeza del personaje Anibal personalizado con el trombón, las trompas alpinas junto al bello texto de Santiago Bru y Vidal, los contrastes sonoros y los destellos tímbricos con su vena cadenciosa permanente dan a esta obra un perfil lleno de carácter y personalidad conjugando y alentando musicalmente este drama heroico que conmovió al mundo. Estoy seguro que la Banda de la Sociedad Musical de Alaquàs sabrá

interpretar todo este mensaje con la calidad de siempre y a la que le deseo toda clase de éxitos al tiempo que les agradezco a todos el innegable esfuerzo que supone poner en pie una obra de estas características. A todos, y especialmente a su maestro, muchas gracias.

S - No nos gustaría despedir la entrevista al maestro Adam Ferrero sin agradecerle enormemente el tiempo que nos ha dedicado y deseamos que tenga siempre de esta Sociedad "U.M. d'Alaquàs" un grato recuerdo. ■

de Jefe de Estudios del I.E.S. de Enguera.

Así mismo, es director de la Banda Sinfónica de la Unió Musical d'Alaquàs y de la Kamerata Orquestale.

Estimado maestro:

S - ¿Cómo ves el momento actual de nuestra sociedad? ¿Qué destacarías en positivo y que en negativo?

T - Bueno, en este momento se dan una serie de circunstancias que pueden favorecer muchísimo a una consolidación social y musical de un proyecto comenzado ya hace muchos años. De todos modos, soy de la opinión de que hay que andar despacio y con paso firme. Demasiada "euforia" incontrolada y el dar pasos agigantados no producirá nada más que imprecisiones y situaciones no deseadas.

La construcción del nuevo local social unido al desarrollo de un proyecto musical planificado (en el que incluyo a la escuela de música, por supuesto) pueden ser alicientes suficientes para dar un impulso importantísimo a nuestra banda.

S - ¿Con la debida planificación, donde crees que puede llegar la U.M.A.?

T - Cualquier sociedad musical organizada debidamente puede alcanzar cotas muy altas. La U.M.A está en disposición hoy de dar un gran salto cualitativo además de cuantitativo. Es cierto que, en general, las escuelas de música no tienen en este momento la misma cantidad de alumnos que antaño, pero no es menos cierto que estos alumnos tienen mayor dedicación y que su nivel e inquietudes musicales crecen día a día.

S - Con el fin de programar actividades alternativas, ¿cómo motivarías a los músicos para crear grupos instrumentales: cuartetos, una big-band, grupo de percusión, etc...?

¿qué opinas de los conciertos en los que la música y otras artes se funden en un solo espectáculo? ¿Hay algún proyecto de realizar alguna de estas actividades?

T - El sistema de funcionamiento de las Bandas valencianas necesita una profunda revisión. Sólo el ciclo de conciertos extraordinario no es, ni de lejos, suficiente para mantener el interés de los músicos y por lo tanto mantener su grado de participación. Es imprescindible que existan una serie de actividades alternativas que interesen de verdad a la mayoría. Los grupos musicales alternativos (grupos camerísticos, grupos de percusión, ensemble de saxofones, etc...) son algunas de las propuestas que ya se están llevando a cabo. Además hay muchas ideas que rondan por mi cabeza que intentaré poner en marcha. Para el día de la inauguración del nuevo auditorio espero preparar algo diferente, pero no voy a desvelaros el secreto...

S - Referente a nuestra próxima participación en el Certamen de Valencia, ¿Cómo ves el nivel actual de la Banda? ¿Qué factores influyen en negativo en el rendimiento del grupo? y como resultado de todo esto... ¿en qué sección crees que debemos participar?. ¿Cuál es el criterio de selección de la obra libre del Certamen?

T - Contestando a la primera pregunta creo que la banda tiene suficiente capacidad de respuesta para poder enfrentarnos a este evento con garantías de conseguir un buen resultado musical (que por desgracia no suele tener nada que ver con el premio conseguido). La plantilla actual está suficientemente equilibrada y el nivel general es más que aceptable. No obstante, me veo en la obligación de decir que no somos lo suficientemente rigurosos, de saprovechamos bastante el tiempo de ensayo con lo cual no se puede sacar todo el partido deseado. Comprendo que cambiar la mentalidad de todo un colectivo es tarea lenta y difícil, sin embargo no voy a cejar en mi empeño. Debemos extremar la puntualidad y tratar de concentrarnos en la labor de ensayo. Por último creo que una buena programación de conciertos en los que nos exijamos el máximo es la mejor puesta a punto.

En cuanto a la segunda pregunta, la elección de la sección a participar, no es algo que me preocupa. Desearía poder asistir a la Sección Especial pues es, en principio, la que mejor se ajusta al número de plazas y la que históricamente nos pertenece. Sin embargo, es el propio esfuerzo de todos el que determinará la elección de la misma llegado el momento.

La obra del Certamen, debe ser y es decisión mía puesto que soy el responsable del proyecto musical. Eso no quiere decir que intente acertar en mi decisión apostando por una obra del agrado de todos. Debéis de tener en cuenta que una obra musical no es sólo lo que aparenta ser. Hay que sopesar si la instrumentación se adapta a nuestras características, si la plantilla es la adecuada a la dificultad, si la obra será entendida por el público y sobre todo por el tribunal, etc, etc. Puedo garantizar que nunca, nunca programo una obra para concierto alguno sólo por capricho personal; procuro satisfacer la necesidad del momento, por supuesto como todo ser humano me puedo equivocar, claro está.

No quiero terminar esta entrevista sin agradecer, de todo corazón, la acogida que he tenido entre vosotros. Estoy muy satisfecho de cómo están saliendo las cosas y desearía poder transmitir toda la ilusión y confianza que siento por este proyecto.

S - Esta entrevista ha sido realizada por Sintonia con la inestimable colaboración de los músicos de la banda que han querido colaborar en la confección de las cuestiones planteadas. Gracias a ellos. ■

SETMANA DE LA MÚSICA 2001 EN HONOR A SANTA CECILIA

Celebrem un any més la Setmana de la Música en honor a Santa Cecília amb diverses activitats que tenen per objecte mostrar el treball que es realitza tant en l'Escola com en les seccions, orquestra, grup de cambra i Bandes.

Entre aquesta programació, destaquen la ritual Replegada dels nous músics i, sobre tot, el Concert Extraordinari de la Banda Simfònica.

PROGRAMA D'ACTES

Dilluns 17 de desembre

A les 19:30 hores, missa pels socis i sòcies difunts a l'església de l'Olivar.

Del dimarts 18 al divendres 21

Audicions dels alumnes de l'Escola de Música Mestre Medina.

Diumenge 23

10 hores: Eixida del Musical per a la Replegada dels nous músics que s'incorporen a la Banda Simfònica.

14:30 hores: Dinar de germanor a ls locals socials. Els socis que van a dinar, tenen a la seua disposició el tiquet corresponent, en conserjería del bar, al mòdic preu de 500 ptes.

19 hores: Concert de l'Orquestra Jove i de les Bandes d'Iniciació i Juvenil, al saló d'actes del Col·legi "Madre Josefa Campos".

Diumenge 30 de desembre

12 hores: Concert extraordinari de la Banda Simfònica, a l'Auditori de Torrent.

En la 1ª Part, dirigida pel director titular En Teodoro Aparicio Barberán, es presentarà "Sagunt", obra de lliure elecció que interpretarà la Banda en el Certamen Internacional de Valencia de l'any 2002.

En la 2ª part, dirigida pel director convidat En Paulo Martins, director de la Banda de Santa Maria da Feira (Portugal), lloc on actuà la nostra Banda el passat octubre. Actuarà com trompeta solista el portugués Paulo Silva.

Divendres 4 de gener

20 hores: Concert de Grups de Cambra de la U.M.A. i de la secció infantil de Ball del Grup l'Olivar, acompanyats per la Colla de dolçainers l'Olivar, al saló d'actes del Col·legi "Madre Josefa Campos".

Entrevista als nous músics de la Banda

S.- Què recordeu de l'examen d'accés a la banda?

Empar: Era molt difícil.

Bruno: Hi havia molta tensió. Estàvem molt nerviosos perquè hi havia molta gent mirant.

Paola Doris: Era prou fàcil.

S.- Què vareu sentir en el primer assaig amb la banda?

Agustí i Héctor: Teniem molta por de posar la pata.

Patxi: Com no tinc molta confiança en la gent, tinc por d'equivocar-me i que em peguen la bronca.

Vicent: Tenia por a equivocar-me i que em em cridaren l'atenció.

Paola Doris: Fou una novetat per a mi.

S.- A veure si ens conteu alguna anècdota dels primers assatjos:

Josep: Em sonà el mòbil, vaig anar correguent a parar-lo i quasi tire el faristol.

S.- Què pensen els pares de la vostra entrada a la banda?

Briones i Agustí: Que ja era hora de que entrarem.

Empar: Estan molt contents. Ja tenien ganes i volen que estiguem molts anys en la banda.

S.- Què opineu de la recollida del dia de Santa Cecília?

Joan: Que no es passen.

Briones: Que es vengarem.

Mre Jesús: Que no es passen molt que la vengança serà terrible.

S.- Quines són les activitats de la

banda que més vos agradaria fer?

Tots: Viatjar al estranger, però, a ser possible, sense autobús, ja que l'han "disfrutat" ja prou en Portugal.

S.- Podrieu suggerir una activitat nova a la banda? Quina?

Bruno i altres: Fer activitats esportives dins la banda, fadrins contra casats, fusta contra metall...

Empar: Eixir per ahí de festa.

S.- Què opineu sobre el proper Certamen de València? Vos agradaria pujar dalt a tocar?

Eduard, Ferran, Dani i Gemma: Tenim molta il·lusió i ganes de dependre. A tots ens agradaria pujar dalt.

Paola Doris: Serà una experiència nova.

S.- Fins a on vos agradaria arribar com a músics?

Empar i Joan: Acabar grau superior.

Dani i Gemma: Acabar grau mitjà.

Agustí: Anar sobrat a tots els llocs.

Josep: No tindre problemes d'interpretació.

Ferran: Ser mestre en l'Escola de Música.

Patxi: Tocar en una bona orquestra.

Paola Doris: Ser solista.

Vicent: Fins on el cos i el cap aguante.

Bruno, Briones i Héctor: Jubilar-se en la banda: Ser un Favero II.

TODAVÍA NO SE HAN INVENTADO
LAS BARRERAS QUE DIGAN
A UN DEPORTISTA,
¡DE AQUÍ NO PASARÁS!.
SUPERA TUS BARRERAS.

DEPORTES ESTREDER

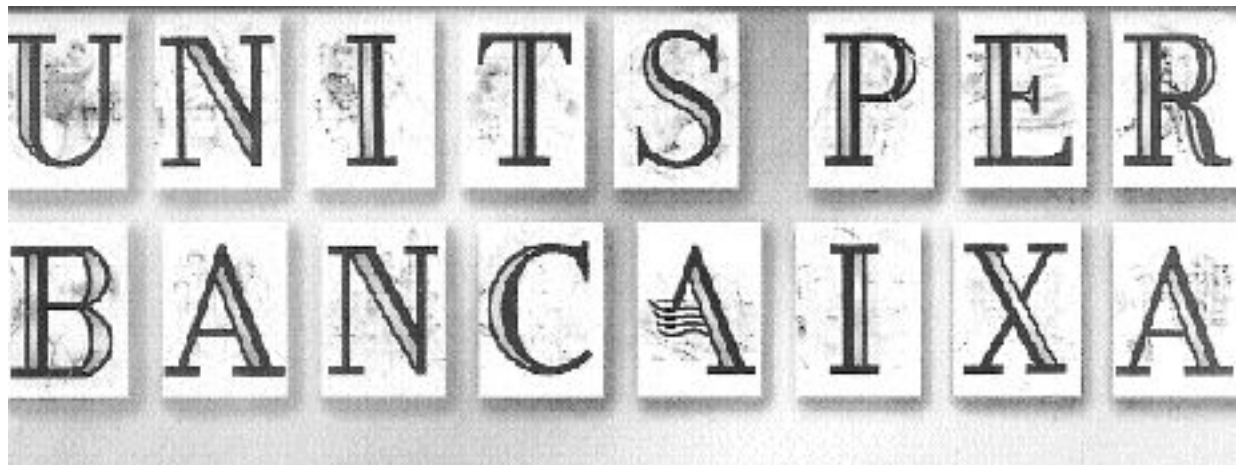
ALAQUÀS - ALDAIA - XIRIVELLA

Su Puerte en...

ADMINISTRACION Nº 2 ALAUQUAS

Francisco Estreder

Avd. País Valencià, 3 • Tel. (96) 150 11 78
46970 ALAUQUAS (Valencia)

QUINZE NOUS MÚSICS S'INCORPOREN A LA BANDA SIMFÒNICA

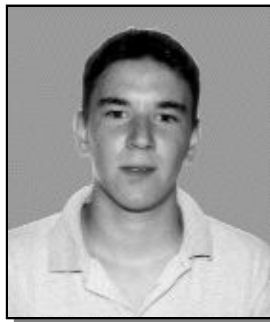
Com cada any per aquestes dates, la banda passa per un dels moments més importants de l'exercici: la incorporació de nous músics. En aquesta ocasió hem triplicat el nombre de músics que s'incorporen. Per a les seues famílies és una festa gran i per a la banda és un acte necessari per a impulsar el seu creixement i la seua revitalització. Per a la UMA significa que el cicle natural segueix el seu curs i que la tasca de l'escola està ben realitzada.

Francisco
Briones Muñiz
Saxo Alt

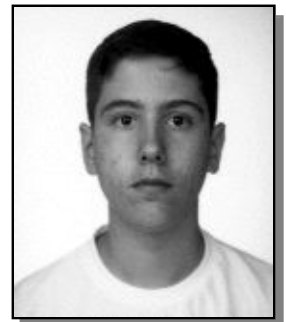
Bruno Cañamás
Salvador
Trompa

Héctor
Cebrián Mora
Trompa

Daniel
Durán Muñoz
Clarinet

Eduardo
Escrig Zomeño
Percussió

Fernando José
Gómez Moruno
Tuba

Juan
Marí Gil
Trompeta

Vicente
Martínez Escudero
Percussió

Agustín
Muñoz Bermejo
Flauta

Gema M^a
Oñate Sánchez
Oboe

Patxi Alberto
Pastor Benegas
Percussió

María Jesús
Pedrós Martí
Clarinet

Doris Paola
Romero Vásquez
Contrabaix

José Antonio
Ruiz Herrer o
Trombó

Amparo
Vázquez Gasull
Clarinet

GRUP "L'OLIVAR". UN ANY BEN PROFITÓS

El curs que ara finalitza ha estat, sense cap triomfalisme, el que més satisfaccions ha produït al components del grup L'Olivar i per tant a la Junta Directiva.

Ja se sap que a tots els camps de treball hi ha moments de llum i moments d'ombra, però també sabem que les ombres desapareixen si encenem els llums. El grup ha superat amb èxit les ombres per a que els llums ens feren vore que el més important és mantenir-nos junts amb la il·lusió del treball compartit, la satisfacció que eixa tasca va adreçada al gaudi de la gent del nostre poble i que estem treballant per a crear una nova tradició. En passar el temps, sempre recordar em els bons moments i de segur que hem oblidat ja les ombres.

I com que de bons moments es tracta, recordar em els amics de Mula i la visita que ens feren pel març passat, amb tota la càrrega d'experiències positives que va suposar rebr e a

casa nostra persones interessades pel mateix que ens interessa: el folclore i l'amor per la recuperació de tradicions de les nostres terres. Des d'ací els enviem el nostre afecte.

La Dansà de les festes, on el prestigi del nostre grup va aconseguir que més de cent balladors acudiren al Camer Major per a compartir l'alegria de ballar.

Però enguany, el dos mil ú sempre estarà en la nostra memòria com l'any que finalment presentàrem "La Jota d'Alaquàs".

Semblava que la naturalesa estava en contra nostra; recordeu les pluges de setembre?, però si se n'adoneu van ser, en certa manera providencials.

En octubre, amb un ambient familiar, amb el nostre poble, vam ballar tots la Jota i en ballar-la ens vam sentir part d'una comunitat. Els nostres sentiments ens van unir amb el veïnat i es va aconseguir allò que es volia: que la Jota, per un moment i esperem

que per a sempre, passe a ser de veritat, part del patrimoni cultural que cal traspasar als nostres fills i filles.

L'agraïment a les Autoritats Democràtiques que amb tant interès es van pendre el nostre treball.

També als "pares i mares" de la Jota.

Pares i Mares?. Quins són els pares i mares: Tots.

Tu composant-la, l'altre realitzant la coreografia, tu ballant, tu preocupant-te perquè totes les coses estigueren a punt, l'altre per recollir lletres, tu per tindre mal geni i dir-nos als demés que s'acosta el dia i queden moltes coses per fer, Tu per comprendre-lo, tu per ser tan positiu, tu per ser tan negatiu, tu per acudir al l'estrena, tu per animar-nos i dir-nos que t'ha agradat, tu...(Si s'oblidem d'algú disculpeu-nos)

Els "pares i mares" de la Jota són tots els alaquasers que són els qui l'hem de fer nostra. El Grup l'Olivar sols hem estat l'instrument, mai els protagonistes. No vos sembla així?.

El passat vint-i-cinc de novembre convocàrem per a que totes aquelles persones del poble que vulgueren aprendre a ballar la Jota pugueren fer-ho.

Per al curs proper tenim projectes que amen a anar realitzant en la mesura de les nostres/vostres possibilitats. En tenim de bons.

Cap d'aquestos projectes podrà realitzar-se si no continuem tenint-nos. Com sempre.

Sols ens queda dir que el grup està obert a xics i xiques. Necessitem gent jove que continue la tasca encetada. Vos esperem.

Ximo Llorens

ENTREVISTA A FERRAN CANTÓ

Fernando Cantó Salinas naix a la Ciutat de València l'any 1978. S'inicia al món de la dolçaina l'agost de 1994. Cursa estudis al Conservatori José Iturbi, que finalitza l'any 2000 amb la qualificació d'excelent.

Com a solista ha actuat amb la Coral Sant Pere Pasqual, el Cor Valencià d'Infants, l'Orfeó la Gençana de Godella, l'Escola Coral de Calvià, el grup de rock Obrint Pas, el saxo-

fonista Manu Divango i fins i tot amb la Banda Simfònica de la U.M.A.

Per altra banda podem dir que el so de la seua dolçaina ha arribat fins llocs com Catalunya, Les Illes Balears, les dues Castelles, Múrcia, França, Itàlia... i a auditoris com ara el Palau de la Música de València, el Santuari de la Nostra Senyora de Lluc de Mallorca, Teatre Principal de València, etc.

Va participar en la gravació del C.D. Nadal III editat per la Generalitat Valenciana.

Vé de la pàgina anterior

És el director del grup La Tilera, del qual forma part activa com a dolçainer.

El mes de maig va guanyar el primer premi al III Premi de Composició per a dolçaina Ciutat d'Algemés 2001. A més a més fa dos anys li proposaren des del Grup l'Olivar, on és el professor de dolçaina des de l'any 1998, que composara un Jota per a la Vila d'Alaquàs. Aquesta Jota fou estrenada el 28 d'octubre de 2001.

S.- Com va començar la teua afició per la dolçaina?

FC.-Dins el meu àmbit familiar la música sempre ha ocupat un lloc molt important, així com el coneixement i estudi de les tradicions.

S.- Quines, penses, deuen ser les qualitats característiques d'un dolçainer?

FC.-La idiosincràsia del col·lectiu sempre ha estat molt individualista, però en l'actualitat ja es treballa amb esperit de grup. Respecte a les característiques musicals han de ser les de qualsevol músic, afegint les dificultats que té la dolçaina pel que fa a la seua afinació.

S.- Què vas pensar, ja fa alguns anys, quan et proposàrem ser el professor de dolçaina del Grup?

FC.- Jo estava finalitzant els meus estudis al conservatori i la veritat és que se'm plantejava el repte de transmetre els meus coneixements i inquietuts a un grup d'alumnes molt variat.

S.- Quina és la teua tasca dins La Tilera?

FC.- Des del naixement del Grup, a banda de formar part com a un músic més, vaig pendre la responsabilitat de dur la dircció artística-musical del mateix.

S.- Com veus el futur de la dolçaina, en la seua vessant del folklore?

FC.- No s'han de diferenciar dos tipus de dolçaina: la tradicional i l'acadèmica; és més, no es pot menysprear a cap de les dos. La preparació que reben actualment els alumnes de dolçaina és molt millor que la de fa alguns anys, no molts, i això s'ha de veure reflectit tant als actes populars, on la dolçaina sempre ha estat protagonista i respectada, com als grans escenaris.

S.- Què ha significat per a tu, la composició de la Jota d'Alaquàs?

FC.- La veritat és que m'ompli, no diré d'orgull però, sí de satisfacció, el que es confiara en mi per a la composició de la Jota d'Alaquàs. A més a més és bo per a l'instrument que es triara el professor de dolçaina per a fer una feina que passarà a formar part de la història de la Vila.

S.- Què vas sentir a l'acabar el concert amb la banda de la U.M.A?

FC.- Per a qualsevol músic l'interpretar un concert com a solista és un fet rellevant. En el meu cas he de dir que interpretar el Concert per a dues dolçaines i banda Simfònica va suposar un moment màgic i encisador que mai no podré oblidar per l'entorn, per l'obra, per tot.

CEMA

L'oferta educativa no obligatoria (com és el nostre cas, junt amb els idiomes, l'esport...) cada dia és major, i ens fa trobar-nos als futurs músics de les nostres agrupacions amb una gran quantitat d'hores de dedicació a les classes; i si a aquestes li sumem les hores necessàries d'estudi ens trobem amb menys hores per gaudir del joc o d'aquelles activitats pròpies de la edat que tenen la majoria dels alumnes. És per això que desde l'escola volem reconèixer el esforç que es fa (tant als alumnes com als seus pares), i sobretot animar a la constància; la qual estem convençuts que en un període més o menys curt donarà la seua recompensa.

Aquest any no podem evitar parlar de les instal·lacions, en concret de les noves instal·lacions. Com tots sabeu en acabar l'estiu van començar les obres del nou auditori, de la seu de l'UMA i de l'escola de música (CEMA). Encara

passarem un breu període de transició fins poder ocupar les noves instal·lacions, però per fi, després d'un llarg treball comú entre l'ajuntament i l'UMA, veiem el principi de sens dubte el projecte més important dels últims anys de la societat musical d'Alaquàs, i de tot el moviment cultural en general.

Tampoc hem d'oblidar la incorporació del nou músics a la Banda Simfònica, ja que un dels objectius principals de l'escola en nodrir les agrupacions musicals de l'UMA.

A finals de Juny els alumnes del nivell conegut optaren a les proves d'accés, i finalment les van superar 15 de tots ells. Volem donar l'enhorabona a aquests nous músics i sobretot animar als que de segur en breu ho faran; i com no, també a la resta d'alumnes de l'escola els quals en anys vinents faran més gran tant aquest conjunt musical com tots aquells que participen dins de la societat.

Pel que fa a l'escola (Centre Educa-

tiu Musical i Artístic) com sabeu l'oferta educativa és molt gran: els alumnes no només reben classes d'instrument i de llenguatge musical, sinó que a més es formen en les classes col·lectives, al cor i a les agrupacions musicals: a l'orquestra de cambra els alumnes d'instruments de corda, i a la banda d'iniciació i més tard a la juvenil els alumnes de vent i percussió.

Al present curs participem més de 30 professors, i quasi 400 alumnes matriculats en les diferents especialitats.

Totes aquestes dades fan consolidar la nostra escola com una de les més nombroses i amb major oferta educativa de totes les societats musicals de la comunitat.

Tot aquest esforç, que fan els alumnes i els professors, es veu reflexat cada avaluació a les audicions d'alumnes, a les quals vos convidem a participar i veure l'evolució de cadascun dels alumnes.

**SOCIEDAD COOPERATIVA
DE CREDITO LIMITADA**

Mayor, 56 - Telf. (96) 150 57 54
46970 ALAQUÀS (Valencia)

COMISIÓ AMIGOS DE LA MÚSICA

En el año 1982, un grupo de socios de esta Sociedad, decidimos reunirnos semanalmente, con la finalidad de cenar –sopar faixat– en el bar de la misma, para, además de cenar, comentar entre los asistentes, temas relacionados con la música y al propio tiempo, llevar a cabo y en la medida de nuestras posibilidades, la financiación y compra de algún instrumento para la banda de música.

El el transcurso de casi veinte años celebrando cenas y tertulias, nuestro modesto balance de aportaciones a la Sociedad Musical, se puede cifrar en: la adquisición de elementos de percusión, la compra de un fagot, aportación económica para la reconstrucción del salón de actos tras el incendio del año 1985, en cuanto a la colaboración económica.

También, esta agrupación de socios ha participado, cuando el momento lo ha requerido en la composición de alguna Junta Directiva, como ocurrió en el año 1993 con la aportación de cuatro directivos; o bien, colaborando en la financiación de certámenes, cuando la Banda ha acudido a los mismos, mediante visitas a: entidades, empresas o personas que han aportado

medios dinerarios para tal fin.

En el mes de Enero del presente año, al amparo del artículo 53 de los vigentes Estatutos de esta Sociedad, autorizados por la Junta Directiva, nos constituimos en Comisión de Trabajo de la misma, con la denominación de Amigos de la Música, al objeto de entre otras actividades –siempre afines a los intereses de la Unión Musical de Alaquàs–, aportar a la Sociedad un busto de D. José Medina Fener, "Mestre de la

Música", para su ubicación en la dependencia que en su momento se considere más idónea, tras la reforma que en estos momentos se está realizando. A este respecto, tenemos que informar a todos los socios y socias, que en el pasado mes de julio, hicimos lotería para recaudar fondos y que, para este sorteo de Navidad, hemos emitido participaciones del número 39.710 que se pueden adquirir en el bar de conserjería.

En este momento, disponemos de dos componentes en la Comisión Musical, con el fin de aportar alguna experiencia, en función de los muchos años que estos músicos han participado en las tareas inherentes a una Sociedad Musical como la nuestra. Estos miembros, que están trabajando en dicha comisión, han propuesto la creación o renacimiento de la Comisión Femenina, así como también otras comisiones de trabajo, que podrían emanar de la gran masa de socios y socias, conjuntamente con socios que históricamente han colaborado en actividades y fines de la Sociedad.

Señala muy interesante, como hemos dicho antes, que surgieran más agrupaciones y comisiones de trabajo para colaborar con la Junta Directiva, para con ello conseguir lo que los fundadores de esta Sociedad Musical y Cultural debieron pensar y aspirar cuando la crearon.

COR DE CAMBRA MESTRAL

Així som:

El Cor de Cambra Mestral està format per un grup de persones a les quals ens atrau el món de la música local.

No només assajem i cantem, sinó que a més ens uneix una gran amistat, cosa que ens permet realitzar tota una mena d'activitats com: acampades per a gaudir de la natura, conèixer història o simplement per a passar-ho bé en companyia dels teus amics, eixides de cap de setmana per a preparar el pròxim concert o aprofundir en el repertori, sopars, viatges, concerts, etc.

Tenim un ampli repertori en el qual estan inclosos molts estils musicals.

Participem en els concerts de tardor, interpretant música antiga. Per Nadal celebrem l'Advent Mestral. A la primavera

hem fet espectacles musicals com l'espectacle Passions, que vam estrenar a l'Auditori de Torrent, el Salm XVIII de Benedetto Merello, amb el vestuari dissenyat per Carlos Haro. També hem col·laborat en Festes Majors, Aniversaris, dels que cal destacar el 50é aniversari de la Falla Na Jordana de Valencia, i el Cant de la Carxofa d'Alaquàs.

En l'actualitat, coincidint amb el V Aniversari del Cor de Cambra Mestral, estem preparant el cicle de concerts denominats Sons Místics.

BANDA JUVENIL: UNA NUEVA ILUSIÓN

Un año más comienza la andadura de la banda juvenil, pero en este nuevo año destaca un cambio muy importante, la dirección de la banda pasa a manos de Enrique Pareño, profesor de bombardino, tuba y lenguaje musi-

cal de la Escuela de Música.

En este nuevo curso se espera una mejoría de la banda en todos sus aspectos, como es en la asistencia y en la eficacia de los ensayos, pero no queremos decir que los cursos anteriores no se haya aprovechado al máximo la banda juvenil, sólo que cada año que pasa hay que intentar superar el pasado, pero si se quiere conseguir

hay que trabajar mucho, muy duro y poner de nuestra parte.

Ahora que ya lleva un mes funcionando la banda se puede decir, por juicio propio, que si seguimos así llegaremos a conseguir nuestro propósito, el de superar cada año lo superado.

*David Amoraga y
María Jesús Pedrós*

WWW.FÚTBOLSEGÚN.COM/SERHUMANO.ES

Per Rafa Montoro

Que nadie vaya a pensar que quiero aprovechar la oportunidad que me han ofrecido para escribir en esta revista, para dar mi dirección de internet.

Me gustaría plasmar en estas líneas hasta qué punto el fútbol es capaz de alterar el carácter de las personas que de una forma u otra lo viven, y que son muchas, desde los jugadores, que son los verdaderos protagonistas de esta película, hasta la abuela de ese niño de ocho años que ha ido a casa llorando porque han perdido 12 - 0.

Una gran parte del tiempo que dedicamos a conversar con nuestros semejantes lo empleamos a discutir sobre dobles pivotes, rombos, carrileros, medios centros, asistentes que no asisten, millones de fichajes que se pierden en algún aeropuerto... y no pensamos que esos Dioses son de carne y hueso y que también les gusta celebrar la noche de Halloween, o revolcarse en otra clase de césped con Sonia Moldes.

Dejando a un lado a la élite, quisiera centrarme en el fútbol aficionado, donde los jugadores se dejan la piel en el campo sin renumeración alguna, donde los directivos agudizan su ingenio para que el total de ingresos casi sea igual al de gastos; en fin, donde las alegrías y las tristezas son más sinceras porque provienen casi siempre del corazón.

Es por ello que cuando un equipo de estas características consigue la victoria, el ambiente que se desprende es de una total satisfacción, la satisfacción del jugador que ha conseguido lo único que quiere cuando salta al

terreno de juego: GANAR. La satisfacción del entrenador que ha visto que sus enseñanzas han servido para algo, la satisfacción del aficionado que ha disfrutado de su equipo, y la satisfacción del directivo que se siente orgulloso con sus jugadores y piensa: "Joder, vale la pena el esfuerzo realizado" Ese día ya puede estar diluviando que en el cielo sólo se ve un gran sol.

Pero y cuando se pierde: ese gran sol es tapado por cientos de nubes negras, las palabras brillan por su ausencia, el jugador se pregunta si vale la pena arriesgarse a una lesión y causar baja en el trabajo, el entrenador duda de su propia táctica, el aficionado se enfada y se va diez minutos antes del final, y al directivo ya no le compensa el esfuerzo. Se llega a casa y no se tienen ganas de hablar con nadie, y menos si preguntan: "¿Cómo habéis quedado?" No importa como ha quedado el equipo del rombo, y la quiniela se deja para el lunes porque en un día así es imposible que toque. Incluso ni la pareja es capaz de levantaaarte el ánimo.

Pero lo dicho: el lunes ha llegado y tras dialogar con la almohada se ven las cosas desde otro prisma, y se empieza a pensar en el próximo encuentro, donde puede diluviar o brillar el sol, pero lo cierto es que el grupo de personas que conforman cualquier equipo aficionado, a menudo, por no decir siempre, está por encima de perder un partido en el descuento. Con la moral revitalizada, buscas a tu pareja y ésta dice: "Yo me quedé sin cenar, tú te quedas sin desayunar".

LA JOTA D'ALAUQUÀS

Per Joan Vicent Mena

Allò no transcorria en cap lloc de la taca de trist record, l'acció es va desenvolupar al peroler poble d'Alaquàs, al voltant de la seua vivesa i la seua angoixa d'eixir triomfador dels envits on es clavava.

Tenia i té Alaquàs un grup de dansa que es deia el Grup l'Olivar

La qüestió és que el Grup estava una miqueta nostàlgic, perquè la seua passió era el ball i, la veritat, no hi havia massa xics per a ballar amb elles..., i, és clar, les balladores no estaven disposades a conformar-se amb el premi de la consolació. Les dones que formaven el grup de dansa reclamaven mascles per a ballar en la Plaça de La Constitució.

Envoltava el Grup l'Olivar tabaletter i dolçainers, a més a més d'algun rondaller junt a certs instruments d'aire. Però no. No estava reblat d'alegria. Al Grup l'Olivar, li faltava la purna.

Doncs, una de les xiques va esclatar i va proposar als alaquasers la composició de la seua particular jota.

Dit i fet, la Jota d'Alaquàs es ficà mà a l'obra i fou teixint-se amb l'ajuda dels veïns i la música de Ferran Cantó. Altre Feman, esta vegada el Roig, va donar-li la gràcia i la va coreografiar pícarament amb un retronxa i quatre passos: la perseguida i la roda, la valsejà i de nou la roda i

"estes cobles que ara cante
són la Jota d'Alaquàs,
espere que vos agrade
i la pugueu recordar."

Ara bé. Des del seu naixement, allà per l'octubre del 96, al Grup l'Olivar quasi sempre ha estat acompanyat per la pluja. I després diuen que a Alaquàs no plou ni a trast. La primera missió impossible del Grup l'Olivar va estar passada per l'aigua, i la Jota d'Alaquàs no podia fugir al seu destí.

La Jota d'Alaquàs anava a prendre cós, allò que es diu perdre la seua virginitat o estrenar-se, davant l'Ajuntament la nit del 5 de setembre, al llarg de les Festes Majors, però com l'home proposa i el déus disposen, la nit aquella no podia dir-se que plovia, sinó que diluviava i, clar, l'estrena de la Jota d'Alaquàs s'ajornà fins a la tardor.

Era un matí prou assolellat i amb una temperatura ideal per a ballar. L'estrena mundial tingué lloc a la Plaça de la Constitució el diumenge 28 d'octubre, a les dotze clavades del migdia.

Els llavis de la meua balladora eren el viu reflex de la satisfacció i l'alegria compartida amb nosaltres, els seus vilans. L'estrena de la Jota d'Alaquàs fou un èxit, i no d'eixida precisament, sinó de participació.

La idea del Grup l'Olivar, és apropar la Jota al poble, i que les alaquaseres i els alaquasers l'apreguen quan més prompte millor, i que Alaquàs la gaudisca de la mateixa forma també i amb el mateix entusiasme que el seu president, ja que Ximo està més joiós i més ample que un xiquet amb sabates noves.

Per cert, tu no has estrenat mai més botes?

¿Sabías que... Soy un poco pesado y sigo con la historia musical de Alaquàs...

Sabías que... después de aquellos años (1840-1926) donde hombres luchadores, entregados a la música como fueron muchos, pero principalmente y con distinto nivel D. Francisco Forment Martí el "Xiquet" o "Mestric" y D. Francisco

sociedad progrese y que los socios aumenten cada día. D. Alfredo Barona dejó la dirección de la banda a primeros del año 1930. Su tiempo como director de la banda fue de 1926 a 1930.

Seguidamente, y en el mismo año, era necesario seguir con el entusiasmo y ritmo marcado por el maestro Barona de buscar nuevo

- Certamen de Lliria.- 1er Premio de la 1ª Sección año 1931

- Certamen de València.- 1er Accésit de la 1ª Sección año 1932

En el año 1933, dimite D. Emilio Seguí, pasando a ocupar la dirección del "Centro Musical", una serie de profesores sin que ninguno llegue a interesar a la sociedad, iniciándose en estas circunstancias la

Centro Musical de Alaquàs. Año 1922.

Tàrraga Barberà "Fransa", se llega a los años 1925 y 26, a una nueva época musical, mas próspera. En el "Centro Musical de Socorros Mutuos", una vez dimitido D. Francisco Forment, se disponen los socios a buscar nuevo director y a un mayor sacrificio, ya que se contrata a un profesor de la Banda Municipal de Valencia, D. Francisco Barona, y éste, seguidamente, demuestra sus buenas aptitudes consiguiendo una escuela musical, renovándose muy pronto casi todos los músicos, disponiendo que la banda asista a los concursos musicales.

En el año 1928 obtienen en el Concurso del Pasodoble celebrado en la plaza de toros de València un 1er accésit de la segunda sección y en el año 1929, en el mismo concurso, el 1er premio de la segunda sección. Estos premios hacen que la

director y se decide contratar al ya conocido y prestigioso D. Emilio Seguí, que muy pronto demuestra sus conocimientos y maestría musical recogiendo la semilla sembrada por el maestro Barona que dejó más de 50 músicos, la mayoría jóvenes y con ganas de presentarse a los certámenes musicales.

La primera presentación con D. Emilio Seguí fue en el Certamen de València en el año 1930 consiguiendo un gran triunfo al obtener el 1er Premio de la Sección Segunda y seguidamente los siguientes premios:

- Certamen de Lliria.- 1er Premio de la 1ª Sección año 1930

- Certamen de Utiel.- 1er Premio de la 1ª Sección año 1931

- Certamen de Requena.- 1er Premio de la 1ª Sección año 1931

guerra civil española del 36.

En el próximo ¿Sabías que... hablaremos de la "Banda Primitiva".

-Muy interesante-

Héctor Torralba Izquierdo

Servicio de:
 filmación * Rotulación Digital a color
 Serigrafía * Camisetas * Pancartas
 Pantallas Serigrafía * Diseño Gráfico
 Transfer Láser en Camisetas

Tel. y Fax: (96) 150 28 14

Dr. Sabater Forment, 16 bajo * 46370 ALAQUÀS (Valencia)